

O dalším osudu starého koupaliště bude rozhodovat až nové zastupitelstvo v roce 2026

SEDLČANY Tentokrát nám sedlčanský starosta Ivan Janeczek odpověděl na otázky týkající se návštěvy ze správeného města Taverny, prodloužené nájemní smlouvy starého koupaliště, vlastnictví obchodního domu Rozvoj nebo prvního reprézentačního plesu města.

Před více než měsícem byla v Sedlčanech na návštěvě starostka francouzského města Taverny Florence Portelli. Jaké dojmy jste si z francouzské návštěvy odnesl? Čím by se mohli Sedlčany od Taveren inspirovat?

Starostka města Taverny Florence Portelli je dáma, kterou zajímá mnoho oborů společenského života, jako je hudba, historie, ale i sociální sounáležitost občanů. Též je přímo dlouhodobě zainteresována na politice,

Pokračování na straně 3

Čerti vozili děti na pekelném voze po náměstí, jejich fyzická kondice byla obdivuhodná

SEDLČANY Jednou, podruhé, potřetí... podesáté. A potom ještě mnohokrát ve čtvrtek 5. prosince vozila po náměstí děti na voze parta pekelníků, kteří pod názvem Čerti Sedlčany vstupují rok co rok rovněž do domovů mnoha rodin ve městě. Vozil se také anděl, zatímco Mikuláš, třímající v náručí knihu hříchů, rozmlouval s dětmi a jejich rodiči.

Když má čert zpocená záda

Čerti, zapřažení v pekelném voze dokazovali, že

Pokračování na straně 4

Městys získal pozemky od rodiny Lobkowiczů

VYSOKÝ CHLUMEC Po letech jednání se obcí podařilo získat do svého vlastnictví tři klíčové pozemky ve svém katastrálním území, které byly doposud ve vlastnictví rodiny Lobkowiczů. Záměr koupě a návrh kupní smlouvy schválilo obecní zastupitelstvo, kupní cena činila 500 000 Kč. Pozemky se nacházejí mezi budovou

úřadu a budovou bývalé restaurace Židovna.

Podle starosty Vysokého Chlumce Jiřího Svátka byly pozemky historicky součástí bývalé správní budovy Lobkowiczského panství, kde dnes sídlí úřad městyse. „Zakoupením těchto pozemků jsme dokončili dlouhodobou snahu o ucelení areálu. Už

Pokračování na straně 2

Úřad práce se zavírat nebude

SEDLČANY V souvislosti s informacemi o uzavírání některých poboček Úřadu práce se rozšířila po regionu informace, že mezi těmi, kterých se to týká, je také ten sedlčanský. Ačkoli na oficiálním seznamu tato pobočka nebyla, vznesli jsme dotaz přímo na úřadu.

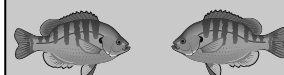
Z vyjádření tiskového oddělení Úřadu práce je jasné, že žádná pobočka na Sedlčansku alespoň prozatím rušena nebude. Výběr konkrétních pracovišť byl podle nich proveden na základě zpracované odborné analýzy.

Mezi nejdůležitější kritéria výběru patří mobilita obyvatel. „Je zřejmé, že již dnes řada obyvatel pravidelně dojíždí do obcí a měst, kde jsou umístěna tato jiná kontaktní pracoviště, která nabízejí na jednom místě komplexní služby Úřadu práce. Lidé tedy mohou naše služby bez problémů využívat a v mnoha případech to je pro ně dokonce výhodnější, mají to při cestě a vše vyřídí na jednom místě,“ sdělil úřad prostřednictvím svého tiskového mluvčího Michala Kovaříka.

Dalším kritériem je i cel-

kový počet obyvatel v konkrétní dané spádové oblasti a možnost jejich dojezdu na jiná kontaktní pracoviště, tedy i dopravní obsluhu.

PRODEJ VÁNOČNÍCH KAPRŮ

zajišťují
Sádky Červený Hrádek
(vedle učiliště)

pátek 20. až pondělí 23. 12.
od 9 do 16 hodin
na sádkách Červený Hrádek

sobota 21. až pondělí 23. 12.
od 9 do 16 hodin
na nám. T.G.M. pod kašnou

Kontakt: 728 637 130

„Hodně štěstí, zdraví, úspěchů v novém roce a dobrou chuť při konzumaci vánočního kapra vám přeje František Budka a jeho spolupracovníci.“

nost, případně využití možnosti podání žádosti přes jiné kanály, včetně České pošty. Odborníci ve zmíněné analýze přihlíželi i k celkovému množství klientů, nezaměstnanosti v daném regionu či existenci vyloučené lokality.

Pokračování na straně 2

Premiéra čtvrté vánoční koledy se blíží

PETROVICE Nová petrovická koleda, která bude představena při zpívání u vánočního stromu v pondělí 23. prosince, je čtvrtá v pořadí z produkce muzikanta Miroslava Kudrny a jeho přátel.

„Na jedné povedené akci koncem léta jsme s kamarády muzikanty řešili mimo jiné, zda by měla vzniknout nějaká píseň, která by navazovala na ty předchozí vánoční. Byl srpen a nenapad-

ne vás, jak rychle se přiblíží Vánoce, zvláště když máte jakýsi úkol a samozřejmě vůbec žádný nápad,“ vypráví Kudrna. „Vše už bylo napsáno od mnohem lepších autorů a umělá inteligence na zakázku rádi svými až příliš dokonalými výtvy. Nicméně poslal jsem přes WhatsApp video-nahrávku kamarádovi Jirkovi Cihlářovi, zda by nějak nedoplnil skromný nápad. Čekal jsem sice poněkud

dlouho, ale pak mi poslal svůj nápad, který se mi moc nelíbil, a tak jsem ho předělal a poslal zase nazpět. Ani jsem se nelíbila moje předělávka, takže ji předělal a poslal. Hráli jsme dlouho tento ping-pong po telefonu, ale jednoho dne jsme si poslali palce nahoru s komentářem „To je ono.“ Takže koncept vznikl kompletně přes telefon,“ vzpomíná.

V této fázi Kudrna vše
Pokračování na straně 2

Úřad práce se zavírat nebude

Dokončení ze strany 1

„A pro nás je klíčová také bezpečnost našich zaměstnanců na menších pobočkách. V současné době čelí naši zaměstnanci čím dál častěji slovním i fyzickým útokům, jen teď v říjnu to bylo přes devadesát přípa-

dů, což je skoro dvojnásobek proti loňsku. Především na menších pracovištích je obtížné zajistit bezpečnost a vhodné pracovní prostředí pro naše zaměstnance,“ doplnil Kovařík.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Městys získal pozemky od rodiny Lobkowiczů

Dokončení ze strany 1

v loňském roce se nám povedlo zakoupit rozsáhlou zahradu za budovou úřadu a k ní přilehlý dům s hospodářskými budovami. Záměrem městyse je na nově zakoupených pozemcích vytvořit veřejně přístupnou zahradu s oddechovou zónou,“ vysvětluje starosta.

Plánovaná zahrada bude

zahrnovat relaxační prostory, naučnou stezku, pódiu s hledištěm pro kulturní a společenské akce a další prvky pro odpočinek místních i návštěvníků. Na zpracování projektu se již dělá přípravná studie, provedení záměru hodlá městys financovat prostřednictvím dotačních programů.

Michaela Faktorová

Krajská dotace umožnila pořízení nové komunální techniky

VYSOKÝ CHLUMEC Městys získal od Středočeského kraje dotaci ve výši 826 000 Kč z Fondu obnovy. Finanční prostředky udělené na základě programu na rozvoj obcí do 2 000 obyvatel byly použity na pořízení nové komunální techniky.

„Zakoupili jsme traktor s čelním nakladačem, čelní radlici a zadní sypač. V návaznosti na to jsme za traktor dokoupili nosič kontejnerů, který bude sloužit pro svoz velkoobjemových kontejnerů na trávu a listí, pořízených v loňském roce.

V budoucnu plánujeme ještě pořízení štěpkovacího stroje,“ uvedl vysokochlumecký starosta Jiří Svatek.

Zastupitelstvo pověřilo starostu k podpisu smlouvy a dalším jednáním, která povedou k dokončení investice do rozvoje technického zázemí městyse.

Michaela Faktorová

TRADIČNÍ TIŠTĚNÉ
NOVOROČENKY

- Se snímky české zimní krajiny
- Originální PF z Vašich fotek

Kachna
studio reklamy

Primáre Křeše 517, Sedlčany, tel. 318 822 042

Před čtyřiapadesáti lety se v Zahrádce natáčel film...

ZAHRÁDKA Film s příznačným názvem Archa bláznů, natočený v Zahrádce u Petrovic v roce 1970, byl dlouho zamčený v trezoru.

hrálo ve filmu několik obyvatel z Petrovicka. Na natáčení byli vozeni i pacienti ze Sedlce-Prčice. Filmaři si tam v léčebně vybírali lidi s fy-

Zámek v Zahrádce, který byl před několika lety zbourán, se stal místem vzniku filmu, který ani dnes není v televizi běžně ke zhlédnutí.

Archa bláznů aneb Vyprávění z konce života byl prvním celovečerním filmem režiséra Ivana Baladi.

Místem vzniku filmu se stal zámek v Zahrádce a jeho okolí. Při natáčení filmu bylo použito výlučně ruční kamery. Kromě herců byli na natáčení filmu z Prahy denně dopravováni komparzisté, kterými byli například přestárlí důchodci, fyzicky postižení nebo opilci z pražských hospod.

Zahráli si v něm ale i lidé ze Zahrádky a okolí. Na natáčení vzpomíná Pavel Lesák, který se ho účastnil spolu s bratrem Josefem, když chodili na první stupeň Základní školy v Petrovicích. „Filmaři přijeli do školy a vybírali si děti, které se do filmu typově hodily. Jako malého mě zaujala atrapa gumového uhlí a kamení. Samozřejmě byl zážitek i natáčení scén, kdy velký vítr ve scéně obstarávalo letadlo. Nebo umělý sníh. Tenkrát si za-

zickým postižením. Pro nás malé kluky byl i zážitek, když jsme jeli na kostýmní zkoušku do Prahy. Dnes je pro mě úsměvná vzpomínka, do jakých hadrů nás oblékli. A jak nás umounili mourem. Vtipné bylo i samotné natáčení. Sledovali jsme umělce z Prahy, kteří se alkoholu rozhodně nebáli, vodka často tekla proudem. Pokud si to celé dobře pamatuji, premiéra pro nás, co jsme si zahráli, byla jednou jedinkrát v petrovickém kině.“

Děj filmu se odehrává v nemocnici, jejíž vrchním lékařem je doktor Andrej Jefimych Fagin. Nemocnice je v ubohém stavu a původně snaživý doktor upadne do letargie. Pod vlivem svého okolí pozbyde sílu bojovat. V nemocnici se příběh soustředí zejména na pavilon pro duševně nemocné. K pacientům se personál nemocnice chová nesmírně nelidsky, zejména dozorce, bývalý voják Nikita.

Druhou hlavní postavou je Ivan Dmitrič Gorov, mladý muž, který se pod vlivem různých okolností a navzdory (nebo právě kvůli) své inteligenci a citlivosti dostal natrvalo do zdrcujících prostorů „bláznince“. Postupem času a pod vlivem nestimulujícího prostředí se i Fagin dostane z pozice lékaře do pozice hospitalizovaného a vězněného.

Film na motivy povídky Antona Pavloviče Čechova Pavilón č. 6. byl natočený v roce 1970, ale dlouhá léta byl zamčený v trezoru. Do kin se dostal až v roce 1990 na filmovém festivalu v Karlových Varech v rámci sekce Filmy osvobozené. V trezoru byl zamčený i přesto, že autorem předlohy byl ruský autor Čechov. Scény byly ovšem příliš depresivní a celkově film neladil s tehdejšími žádaným pozitivním budovatelským proudem.

Ač je ke stažení na internetu, osobně jsem jej viděla celý jen jednou. Depresivní a smutný. Kdyby se nenatáčel v Zahrádce, odkud pochází moji předci, asi bych si myslela, že jde o dílo zahraniční. Na pět sekund se ve filmu objeví i můj děda ze Zahrádky. Film přináší vzpomínky nejen na lidi ze Zahrádky, ale i Petrovic a okolí. Bohužel, většina již odešla na druhý břeh. Film zaznamenal tehdejší ráz krajiny a zámek, který již v Zahrádce řadu let nestojí, a pro někoho určitě i známé tváře.

Jana Motrincová

Premiéra čtvrté vánoční koledy se blíží

Dokončení ze strany 1

předal bubeníkovi Jiřímu Zelenkovi a kytaristovi Norbimu Kováčovi. Ale ještě někdo zamíchal karty. „Ozvala se Eva Brönnér, skvělá violoncellistka hojně sledovaná na Spotify, která jakousi

náhodou slyšela naše předchozí výtvary a líbily se jí. Violoncello ve vánoční písni, to prostě nejde ignorovat a nevyužít, tak jsem ji ihned požádal o spolupráci,“ popisuje Kudrna další důležitý moment ve zrodu vánoční koledy.

„Eva svůj part ve studiu v Mnichově nahrála a poslala nám. O nazpívání jsem požádal Jindřicha Müllera z Fantomu, který souhlasil, ovšem zeptal se, co má zpívat. „To, co si sám napíšeš,“ řekl jsem mu u kafe v Milevsku, rozlou-

čil se, a ještě něco ve městě vyřídil. Když jsem přijížděl k domovu, pípnul mi telefon se zprávou, v níž byl text. Zvládl to přibližně za hodinu a půl!“ dodává obdivně Miroslav.

Spolu s dalšími třemi vánočními koledami

z vlastní produkce a tradičními českými koledami zazní nová koleda Vánoce v Petrovicích v premiéře 23. prosince po čtvrté hodině odpolední pod vánočním stromem u petrovického kostela.

Jana Motrincová

Školáci naplnili Krabici od bot, učí se myslet na druhé

SEDLČANY Krabice od bot je předmět, který je obvykle po vybalení samotné obuvi na vyhození. Již delší dobu má ale mnohem větší a důležitější význam, protože Krabice od bot je největší charitativní předvánoční sbírka pro děti v nouzi v České republice. Letos se koná její čtrnáctý ročník.

„Po celé republice sbíráme na sběrných místech dárky, a když všechno pů-

pomoc vychovatelka Jana Matoušková. „Vše zabalíme do krabice, vybereme sběrné místo, věk obdarovaného, a jestli obdarujeme kluka nebo holku a odvezeme. Naším letošním sběrným místem je Dobříš. Odvezeme patnáct dárek pro děti a nově dva pro maminky. Společně se učíme myslet na druhé a pomáhat lidem kolem sebe.“

Školáci z 1. ZŠ obdrželi za svoji snahu cer-

jde dobře, tak obdarujeme až šedesát tisíc dětí,“ říká manažerka projektu Denisa Ratajová a dodává, proč dostal název Krabice od bot. Název vychází z jednoduchosti, vždyť boty kupuje každý, a tak je ideální vzít krabici od bot a naplnit ji tím, co nám přijde vhodné pro dítě, které si vybereme.

Pozadu ani tentokrát nezůstali školáci ze školní družiny sedlčanské 1. základní školy. Projektu se účastní počtvrté a letos se do něj zapojili žáci z druhých a třetích tříd. „Kdo chce pomoci, přinese pastelky, puzzle, knihu, hru, sladkost nebo hračku,“ přiblížila charitativní

tifikát a také fotografie, na nichž si děti rozebírají dárky od různých dárců. Jak uvedla vychovatelka Jana Matoušková, svoje darované věci mezi nimi děti ze sedlčanské školy poznaly.

David Myslikovjan

O dalším osudu starého koupaliště bude rozhodovat až nové zastupitelstvo v roce 2026

Dokončení ze strany 1 a to od té komunální úrovně až po nejvyšší ústavní funkce – v roce 2017 fungovala jako tisková mluvčí Françoise Fillona během jeho prezidentské volební kampaně. Město Taverny je v trochu jiném postavení než Sedlčany, jelikož je předměstím Paříže. Paní starostka má ale velký zájem na pokračování vzájemné spolupráce mezi našimi městy.

V sobotu 7. prosince se konal první Reprezentační ples města Sedlčany. Co vedlo ke vzniku tohoto nápadu a kdo s ním přišel?

Myšlenka na pořádání městského plesu přišla z mého podnětu. V první chvíli spíše jako taková nezávazná výzva u příležitosti 730 let od první písemné zmínky o městě Sedlčany. Záhy se té myšlenky ujaly pracovnice turistického informačního centra spolu se správcem budov a již to nešlo zastavit.

V jednom z našich předchozích rozhovorů jste uvedl, že máte nápad, co udělat se starým koupalištěm, pokud nebude prodloužena nájemní smlouva s Českým rybářským svazem. Na zasedání rady města 30. října ale bylo rozhodnuto, že smlouva bude prodloužena do konce roku 2026. Přišlo tak

tedy město o možnost znovuoobnovení veřejného koupaliště nebo je jeho výstavba plánována jinde, případně se s jeho výstavbou vůbec nepočítá?

V roce 2022 před volbami do zastupitelstva města

Ivan Janeček

jsem měl jistou představu, jak opravit stávající staré koupaliště u areálu Sedlčanské kotliny. Po volbách jsem ale zjistil, že technický stav skeletu je v podstatně horším stavu, než jsem předpokládal. Přesto se myšlenky, umožnit občanům města se v horkých letních dnech někde zchladit či vykoupat, nevzdávám. Některé nápady mám v hlavě, ale bude potřeba se tomu ještě věnovat. Bude to také záviset na skutečnosti, jak se nám v příštích letech podaří naplňovat rozpočet města. To bude souviset i s tolik diskutovanou daní z nemovitých věcí, jelikož větší část rozhodujících daňových příjmů půjde na úkor obcí do státního rozpočtu. Budeme-li tedy chtít mít ve městě něco nového, bude záležet, zda jsme ochotni se na tyto investiční akce alespoň částečně složit. Zatím proto rada města rozhodla prodloužit stávající nájemní smlouvu s Českým rybářským svazem a o dalším osudu koupaliště nechť rozhodne nově zvolené zastupitelstvo v roce 2026.

Na náměstí T. G. M. je kromě budovy radnice

velice výrazná budova obchodního domu Rozvoj, která vypadá od svého vzniku stále stejně. Určitě se shodneme, že vzhled budovy kazí celkový estetický dojem z města. Budova je ve vlastnictví družstva Coop Příbram. Neuvažovalo město o jejím odkoupení, aby mohla být rekonstruována a předělána tak, aby více zapadala do koncepce města?

Zda vedení města někdy uvažovalo o zakoupení budovy OD Rozvoj mi není známo. S budovou OD ale souvisejí i bytové domy, které na tento prodejní prostor navazují. Faktem ale je, že byty v těchto domech vedení města svého času prodalo jeho nájemníkům. Nevěřím tedy, že by se někdy město dokázalo rozhodnout ke koupi této budovy a její náhrady zástavbou, která by příhodněji zaplňovala jižní stranu našeho náměstí. Město bude v následujících letech investovat hlavně do již vlastněných budov a bude se snažit dát je do stavu, aby byly ozdobou našeho města, a ne odstrkovanou Popelkou.

Kdy naposledy zasedala rada města a jaké jsou ze zasedání důležité výstupy?

Poslední jednání rady města Sedlčany se uskutečnilo 27. listopadu a nejdůležitějším bodem bylo třetí čtení návrhu rozpočtu města Sedlčany, tak aby mohl být schválen na jednání zastupitelstva města 16. prosince. Je navržen jako vyrovnaný ve výši 291,3 milionu Kč.

Michaela Faktorová
(Otázky starostovi Sedlčan Ivanu Janečkovi můžete klást i vy. Stačí je zaslat na email: faktorova@sedlcansky-kraj.cz)

WANTED

Ve vánočním speciálu Sedlčanského kraje naleznete zajímavé příběhy lidí z regionu. Pokud sami znáte někoho, o kom bychom také měli napsat, dejte nám vědět.

Tel.: 774 414 225

E-mail: tisk@sedlcansky-kraj.cz

Personálu z Domova Sedlčany zazpívala Monika Absolonová

SEDLČANY Domov Sedlčany přivítal přicházející zimu hned třemi mikulášskými akcemi, které potěšily nejen klienty, ale i zaměstnance. Konaly se zde Čertovské hrátky, Mikulášská besídka pro klienty a Mikulášská zábava pro zaměstnance Domova.

Hlavní událostí byly Čertovské hrátky, což je soutěžní akce pro seniory ze Středočeského kraje. Akci připravují zaměstnanci sedlčanského Domova a tradičně se na organizaci podíleli

ditelka Domova Sedlčany Jaroslava Kocíková spolu s radním Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí Martinem Hrabánkem. Ceny nejlepším družstvům předala Pavla Karmelitová, vedoucí odboru sociálních věcí Středočeského kraje. Vítězství si odnesli domácí Sedlčany, druhé místo obsadila Příbram a třetí Unhošť.

Druhou mikulášskou akcí byla Mikulášská zábava pro zaměstnance, jejímž vrcholem bylo vystoupení zpěvačky Moni-

a žáků. Na další vánoční zpívání se mohou klienti těšit 17. prosince. Zpěv vánočních písní, který pro ně připravili studenti sedlčanského gymnázia, bude znít z interního rozhlasu a také v pokojích klientů. Následující den si pro Domov Sedlčany připravila vánoční besídku Mateřská škola Sedlčany s učitelkou Pavlou Zemanovou. Pěvecký sbor Záboj zazpívá klientům na vánočním koncertě 20. prosince. Další plánovanou událostí Domova je pak společný

Zpěvačka Monika Absolonová zpívá zaměstnancům Domova Sedlčany.

i studenti místního gymnázia. Do Sedlčan dorazili zástupci z 15 zařízení, každé z nich reprezentovali tři klienti doprovázeni dvěma pracovníky. Za Sedlčany se účastnila tři družstva. „Program zahrnoval deset soutěží s čertovskou tematikou, při kterých se trénuje motorika i paměť, například lovení uhlíků z čertovské kotle, jízda do pekla na rotopedu nebo doplňování čertovských hlásek ze známých pohádek. Atmosféru události doplnilo občerstvení a hudba,“ popisuje Hana Kubištová, vedoucí sociální úseku Domova Sedlčany.

Soutěžící přivítala ře-

ky Absolonové. Tímto gestem poděkovala personálu za péči o svého dědečka, který byl klientem Domova do letošního srpna.

Zaměstnanci připravili na konci listopadu Mikulášskou besídku i pro své klienty. K tanci a poslechu jim zahrála kapela Relax. „Čtvrtého a pátého prosince chodili po pokojích klientů Mikuláš a anděl s čerty, kteří klientům rozdávali mikulášskou nadílku,“ doplňuje Kubištová.

Během adventu si pro seniory připravilo program také několik místních organizací. ZUŠ Sedlčany pořádala 10. prosince vánoční koncert učitelů

sváteční oběd na Štědrý den, kterého se mohou zúčastnit rodinní příslušníci a blízké osoby klientů.

„Kromě těchto událostí se bude během prosince konat mnoho dalších předvánočních akcí na malých klubovnách a pokojích klientů, například vánoční pečení cukroví a vánoček, předvánoční tvoření, zpívání koled s kytarou, hudební vystoupení – Kleťáci, posezení u stromčku...,“ dodává Hana Kubištová.

Dárky pro klienty zajistí a slavnostně předají Ježíškova vnoučata ve spolupráci s Českým rozhlasem.

Michaela Faktorová

Čerti vozili děti na pekelném voze po náměstí, jejich fyzická kondice byla obdivuhodná

Dokončení ze strany 1 jsou ve výborné kondici. Zpočátku objížděli dobrou polovinu náměstí, ale potom už na nich přece jenom byla vidět únava, a tak kroužili s vozem pouze po středu plochy v centru Sedlčan. Možná také proto, že i ve večerních hodinách byl na náměstí velký automobilový provoz. „Už mám zpocená celá záda,“ řekl nám zadýchaně hlavní čert party Čerti Sedlčany, když jsme ho oslovili, aby se svěřil se svými dnešními dojmy, a také aby připomněl první prosincový den, kdy se věnoval společně s dalšími pekelníky dětem ve větrném mlýně u Příčovic. „*Tolik lidí na sedlčanském náměstí jsme možná zažili při prvním a druhém ročníku našeho programu, ale potom už ne,*“ svěřil se čert. „*Rodiče a jejich děti určitě přilákali pekelný vůz, protože svézt se na něm se každému nepovede. Vždyť kdo kdy zažil, aby bryčku místo koně táhli čerti (pekelný smích). Už teď můžu říci, že to pro nás bude pekelně těžký večer.*“

Hlavní čert se vrátil také o čtyři dny nazpět, kdy se v příčovském mlýně konala akce Peklo existuje. Přišlo na ni se svými rodiči 134 dětí, které v kouzelném prostředí zažili jednu novinku. Společně s tatrabábou totiž praly v neckách na valše prádlo, a protože nebyla vůbec zima, jenom trochu foukal vítr, ani je nezábly ruce. „*Děti byly zlaté, hodné, a tak jsme si tam nejenomže nikoho nenechali, ale navíc jsme dětem popřáli hezké Vánoce. Hezké svátky jsme popřáli i ve školách a také v deseti domácnostech, které jsme začali navštěvovat už dvě hodiny po poledni,*“ dodal spokojeně čert. Zatímco

v Sedlčanech po náměstí ze skupiny Čerti Sedlčany běhalo osm pekelníků, v Příčovicích jich bylo ještě víc.

Andělské perutě, jaké svět neviděl

Na náměstí byla ve čtvrtek činná ještě jedna skupina postav, které se zjevují lidem pouze jednou za rok. Tvořila ji parta kolem sboru dobrovolných sedlčanských hasičů. Tento sbor se pod vedením Viktora Němce, jemuž byl nápadně podobný Mikuláš, který si poblíž kašny vyslechl snad několik set básniček z úst dětí, věnuje také zájmové činnosti, výchově dětí a kulturním akcím. I v letošním roce město poskytlo členům sboru stánek s občerstvením, a rovněž odměny dětem za snahu při jejich vystoupeních. Však se jich před Mikulášem po celý večer tvořila pěkně dlouhá fronta. Společně s Mikulášem a čerty básničkám naslouchal anděl s nádhernými bohatými sněhobílými perutěmi, které mají možná andělé ve filmech, ale v Sedlčanech ještě k vidění nebyly. „*Křídla jsou vlastnoručně vyrobená,*“ prozradil nám po straně s úsměvem anděl, aby to nikdo neslyšel. „*Létá se mi s nimi krásně, ale myslím si, že mi je ostatní andělé nezávidí. Vždyť mají křídla také pěkná.*“

David Myslíkovjan

**Obchodní kancelář
Jindřiška Kolářová**

**poradenství
v oblasti pojištění**

Tel.: 776 850 100

Havlíčková 705, Sedlčany
(ve zlatnictví u Pokorných)

Na cvičišti SS (5)

Nastal květen 1945. V Praze vypukla revoluce a ze cvičiště SS vyjely tisíce vojáků potlačit povstání. Na severu výcvikového prostoru se jim několik odbojových skupin pokusilo zkomplikovat postup, Čechami se šířila povstalecká bouře.

O tom, jak válka dopadne, bylo rozhodnuto. Německo již nemohlo zvítězit, řada věcí ale ještě jasná nebyla a vojáci v jednotkách měli o vývoji jen kusé informace. Větší část těch, kteří se nacházeli ve výcvikovém prostoru Böhmen, dostala nyní nařízeno postupovat ku Praze. V Benešově v té době již působil ilegální národní výbor, vedený kapitánem Karlem Voleveckým, jehož členové se okamžitě sešli, aby se poradili o dalších krocích. Ozbrojený odpor nepřicházel v úvahu, přikročilo se však k sabotážním akcím.

Díky aktivitám benešovského odboje se podařilo vymontovat koleje z trati na Prahu a znemožnit tak převoz vojáků a techniky po železnici. Volná ale zůstala silnice k hlavnímu městu, kterou se nepodařilo zatarasit. Úspěšnější byli v tomto směru odbojáři na dalších místech, kteří útvarům SS znesnadňovali cestu na silnicích vedoucích od Kamenného Přívozu a Týnce nad Sázavou.

Specifická byla situace jižně od cvičiště v Sedlci, kde se několik mužů rozhodlo odzbrojit místní posádku a internovat ji ve škole, což se podařilo. Záhy v této činnosti pokračovali natolik úspěšně, že zajali i vojáky z okolí a sedlecká škola se naplnila několika stovkami odzbrojených mužů. Cvičiště SS však bylo nedaleko a zátaž na město na sebe nenechal dlouho čekat.

Hlavní úder směřoval od Heřmaníček. Odbojáři porazili strohy a silnici zatarasili, první útoky se jim podařilo odrazit. Pak ale došlo k prolomení a postup na Prčici a dále na Sedlec byl volný. Vojáci již po cestě stříleli

po lidech v okolí a na místech, kde zemřeli, dnes najdeme drobné jehlanové pomníčky.

Následoval postup do Sedlce a prohlídka domů. Navíc seřazení mužů z města na náměstí. Vojáci zajatí ve škole byli osvobozeni a nyní ukazovali na ty, kteří je zajali, u jiných se našly zbraně, trikolory nebo jiné „závadné“

z něhož vyskákala většina letců a stejně jako ti z prvního se snesli buď k jižní hranici cvičiště, nebo o něco dále směrem na Bučovice a okolí. Vojákům z útvarů SS nedělalo velké problémy je pochyťtat, pouze jednomu se podařilo včas zmizet. Ostatní byli odvezeni na Konopiště, kde se nacházelo velitelství cvičiště, tam vyslýchání a ještě téhož večera nedaleko zámku zastřelení. Dnes je tam připomíná pomník, další najdeme mezi Vítězí a Hradištěm a třetí v lese nedaleko Hradištku, kde dopadla část prvního z bombardérů.

Je-li řeč o pomnících v našem okolí, sluší se ještě doplnit, že další dva upozorňují na koncentrační tábory, a sice na kraji Vrchotových Janovic směrem k Mrvici a druhý nad Křepevicemi při staré cestě k Cholínu. Zajímavý malý

pomníček připomínající vystěhování obyvatel stojí také u silnice v Hodčicích a letos přibyl ještě památník v Kamýku nad Vltavou připomínající konec války na Sedlčansku.

Skrze něj se opět dostáváme do květnových revolučních dnů. K akcím benešovského národního výboru tehdy patřilo i jednání s velitelstvím SS na Konopišti, z něhož vyplynulo, že Němci nehodlají kapitulovat ani před Čechy, ani před Rusy, nýbrž jedině Američanům. Národní výbor souhlasil, bylo však třeba dojednat, jak tuto věc provést, když Američané stáli až na demarkační linii vzdálené desítky kilometrů.

Tehdy sehrál klíčovou úlohu kapitán Josef Zvěřina z Kamýka nad Vltavou, který se stal prostředníkem a jel k americkým liniím vyjednávat. Následující den přijeli do Kamýka Američané v čele s plukovníkem Creightonem Abramsem, zatímco ze cvičiště dorazil velitel prostoru Alfred

Karrasch, který se zde s nejbližšími spolupracovníky odebral do amerického zajetí. O tom, že právě tito muži mají na svědomí vraždu amerických letců, Američané nevěděli.

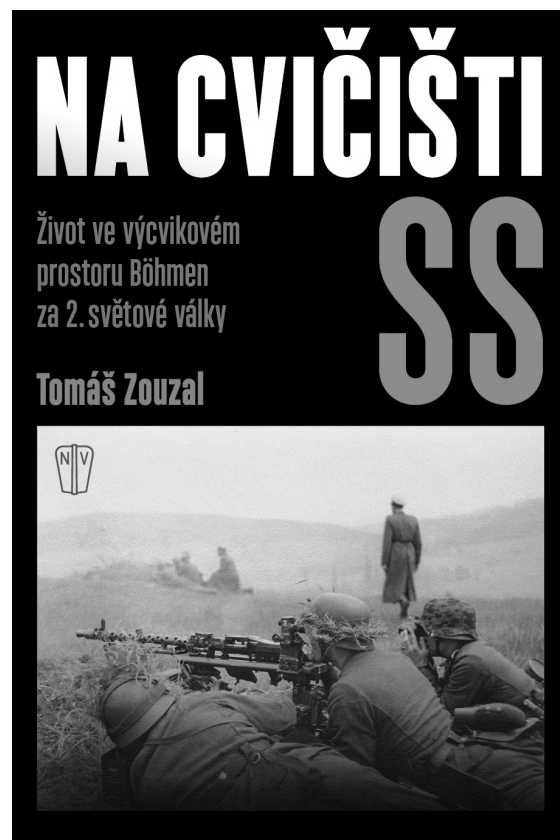
Z celého cvičiště, a tedy i ze Sedlčanska se útvary SS snažily rovněž dostat k Američanům a postupovali všemi možnými cestami. Měli při tom velmi úspěch, někde po nich zůstalo i nedojedené jídlo na stolech. Krajina cvičiště se vylidnila, válka skončila a vysídlení obyvatelé se mohli vracet domů.

Mohlo to vše dopadnout i jinak. Co kdyby Německo válku vyhrálo? Žádný Sedlčanský kraj by už nikdy nevycházel. Na Sedlčansku už by se česky nemluvílo. Řada vesnic by tu vůbec neexistovala. A město Sedlčany by zůstalo posádkovým městem SS. Máme být za co vděční všem těm cizím lidem, ať byli v sovětské nebo americké armádě. O Sedlčansku nevěděli vůbec nic, ale bez nich bychom tu nebyli.

Až někdy budete v Kamýku nad Vltavou, zaparkujte auto, zastavte svoje uspěchané kroky. Dojděte si na křižovatku silnic 102 a 118 a na chvíli se tam zamyslete. Před sebou uvidíte malý pomníček vděčnosti. Stojí na něm tato slova: V Kamýku nad Vltavou dojednal 9. 5. 1945 podmínky kapitulace okupačních hitlerovských vojsk z výcvikového prostoru SS spojenecký velitel bojového velitelství B 4. tankové divize 3. americké armády plk. Creighton Williams Abrams. Na sklonku 2 světové války tak přispěl k záchraně životů mnoha zdejších obyvatel a k osvobození naší vlasti od nacismu.

Sedlčansko nezapomnělo.

Tomáš Zouzal

předměty. Proč se dnes sedlecké náměstí jmenuje 7. května, místní lidé dobře vědí. Jedenáct vybraných Čechů z něj bylo tehdy vyvedeno a zastřeleno.

K jiné tragédii související s cvičištěm došlo o dva týdny dříve. Tehdy se americké bombardéry u Sedlčan střetly s německými stíhačkami. Jeden bombardér byl zasažen tak, že explodoval, jen několika letcům se podařilo včas seskočit s padáky, ostatní zahynuli. Ti pak byli pohřbeni v Sedlčanech na Církvičce, kde pohřeb vedl děkan František Bučil. Dodnes je tam připomíná třílístá vrtule bombardéru.

Zasažen byl i další bombardér,

Život ve výcvikovém prostoru podrobně líčí autorova nová kniha Na cvičišti SS, která bude na Sedlčansku představena během prosince při autogramiádách v jednotlivých obcích, kde bude možné ji také za zvýhodněnou cenu zakoupit (seznam najdete v kalendáři akcí).

V Sedlčanech se tak stane 12. 12. od 18 hodin v Kulturním domě Josefa Suka.

Prodám palivové dřevo měkké 800 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštěpané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

● **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 730 529 545. **175/24**

● **Koupím do své sbírky vojenské věci** jako helmy, sochy, uniformy, dýky, šavle, vyznamenání, odznaky, maskovací oblečení, celtý, sumky, pouzdra na zbraně, plynové masky, čepice, výstroj, opasky, přezky, vzduchovky, atd... Nebojte se nabídnout cokoliv i špinavé či jinak poškozené. Tel.: 703 140 600 nebo e-mail: 1944@seznam.cz. **176/24**

● **Pronajmu garsonku v Sedlčanech,** pouze solidní jednání, 2 platby předem. Tel.: 732 854 124. **177/24**

● **Prodej medu – včelí med (květový, smíšený, lesní) přímo od chovatele,** 160 Kč za kg. Tel.: 739 358 454. **178/24**

STŘÍPKY Z MINULOSTI (16)

Pověsti v kraji kolem Sedlčan

Báje či jistojistá pravda? Z babiččiny kapsáře či z dědečkovy mošny? Večer v teple sednice se moc dobře poslouchají dávné příběhy. Když prabáby našich pradědů byly ještě dětmi, již tehdy při večerních táčkách zaznívaly tyhle slavné, veselé, ale i strašidelné historky z našeho kraje. Poslechněme si některé z nich i my...

Pověsti o křížích v obci Lavičky

Kříž u hlavní silnice

Pověst se vztahuje ke kamennému kříži, který nese dataci 1846. Kříž se nalézá u silnice na Lavičky. Tento kříž byl postavený k uctění památky padlého francouzského vojína. Oddíl unavených francouzských vojáků se po prohrané válce v Rusku zde zastavil. Velitel si nechal svolat celou vesnici. Polský hulán jim přeložil, že s sebou vezou nemocného, kterého zde ve vsi nechají. Hospodáři se o něj mají postarat a po jeho uzdravení jej mají vybat na další cestu. Nemocného odnesli do nejbližší chalupy a odjeli. Ale voják zanedlouho i přes veškerou péči zemřel. Bylo nutné jej pohřbit. Vesničané se radili kde. Odvézt ho na hřbitov do Kosovy Hory se neodvážili. Měli obavy, že se místní hrobník podřeke a další francouzské oddíly, které krajem potáhnou jim neuvěří, že se o nemocného starali a pomstí se. Rozhodli se pohřbit vojáka nedaleko za vesnicí. Po několika letech, kdy se pomalu na celou záležitost zapomnělo, přijel do vesnice manželský pár z Francie. Hledali svého syna, kterého těžce nemocného, zde měli nechat jeho kamarádi. Místní jim vše po pravdě vylíčili, ale najít jeho hrob se nepodařilo. Zklamaní rodiče nechali ve vsi peníze na dobročinné účely a odjeli zpět. Místní nechali za tyto peníze postavit kříž a říká se mu Francouzský.

Kříž směrem k Vysoké

Pověst se vztahuje ke kamennému kříži, který se nachází u komunikace z obce ve směru na Vysokou. Kdysi ves postihlo velké sucho a následná neúroda, hlad a bída. Voda ve studních vyschla, sklizené úrody bylo pramálo. Během dlouhé a tuhé zimy vesničané snědli i obilí, určené k zasetí na jaro. Jediné, co

na jaře po sýpkách vymetli, byly zbytky hrachu. Hrách sice zasel, ale bylo ho tak málo, že měli obavy, zda vůbec něco vyroste. Modlili se o přímluvu k Panně Marii. Stal se zázrak. Hráchu se překvapivě urodilo tolik, že stačilo nejen pro ves, ale zbylo i na prodej. Z utržených peněz nakoupili nové osivo. Jako projev díky nechal postavit místní sedlák tento kříž. Dodnes se mu říká Kříž hladu.

Pověst o dřevěném kříži u Krchova na Petrovicku

První pověst

Na křížovatce stával odedávna nízký, dřevěný kříž, se kterým byla spojena pověst, že pokud kříž zanikne, nastane konec svě-

Dřevěný kříž u Krchova

ta. Kříž pomalu odspoda uhníval a jednu dobu měřil pouhý metr výšky. A tak, aby se konec světa alespoň trochu oddálil, byl v roce 1998 nahrazen kopií a pro jistotu byl přišroubován ke kamennému soklu.

Druhá pověst

Další pověst, která se vztahuje k tomuto kříži, mu přisuzuje úlohu označení ukrytého vojenského pokladu. Po prohrané válce a po svém návratu z Ruska zde měl údajně oddíl francouzských vojáků ve spěchu zakopat velikou okovanou truhlu s pokladem. Na místě, kde poklad ukryli vztýčili kříž. Po jejich kvapném odchodu se o nalezení truhly mnozí marně pokoušeli.

Třetí pověst

Podle další pověsti zde za úplňku hlídá strašlivý černý pes. Sedi

u kříže, otevírá tlamu, jako by poštěkával, pozorně sleduje pocestné, obchází kříž a neustále po něčem chňapá.

Pověst o Klevetnici v Kovářově („Často lidé hynou klevetníků vinou“)

Na kovářovské návsi blízko kostela, u stavení čp. 25, leží velký kámen. Podle lidového vyprávění prý byly právě zde trestány hříšné ženy, které se dopustily nějakého prohřešku, nejčastěji pomluvy, tedy klevet. Jednalo se tedy o jakousi obdobu pranýře, na němž si na veřejnosti odsouzení odpýkali svůj trest. Z historie soudnictví existuje množství zpráv o tom, jak byly pomlouvačné osoby trestány, nejčastěji právě vystavením na pranýři. Někdy jim byla dokonce nasazována železná „maska hanby“ s vyplazeným jazykem. Kovářovské klevetnice prý musely stát na kameni vždy v neděli, aby je viděli všichni lidé jdoucí okolo do kostela na mši. Musely přitom na mědlici třít len (mėdlice byl dřevěný nástroj na lámání lněných stonků) a přitom říkat: „Ta naše mėdlice, jako klevetnice, já jsem se dopustila, vítám vás do kostela.“

Černínové z Chudenic na Nedrahovicích

Předkové Černínů prý byli kdysi krutě pronásledováni. Znenadání přepadli jejich sídlo nepřátelé a povraždili je všechny. Chůva, která opatrovala nemluvně je stihla ukrýt do komína. Když násilníci odešli, poddaní hlasitě oplakávali své pány. Tu našli chůvu i s pacholetem černým od sazí. I volali radostně: „Chudinec, ach, jak je černý! Bůh nám tebe zachovej, abys někdy zase byl naším pánem milostivým!“ A přání se vyplnilo. Na památku této události nazvali hocha a celý rod „Černínem z Chudenic“.

Boudy pod Zvěřincem

Jednomu pozemku pod osadou se říká Svaté pole. Pověst vypravuje, že za husitských válek přitáhlo ke hradu Zvěřinci vojsko táboritů a sevěřlo ho ze všech stran. Postavili tu velké obléhací praky. Po krátké střelbě druhého dne udeřili na hrad. Boj trval od svítání do soumraku a na obou stranách zůstalo mnoho mrtvých. Hrad však odolal a husité zaskočení udatností jeho

posádky od dalšího obléhání upustili. Své padlé pochovali na louce pod hradem, na místě zvaném později Svaté pole.

Trkovský zámek

Na okraji Trkova leží Zámecský rybník. Když přijde suchý rok a klesne voda, uprostřed rybníka vyčnívá veliký kámen. Je to prý pozůstatek většího ostrova, na němž stával trkovský vodní zámek. Pod hrází se rozkládal poplužní dvůr. Ve vedlejší zahradě leží na trávníku plochý kámen. Po svém obvodu má vytesaná sedátka a letopočet 1661. Po práci na nich prý odpočívala dvorská čeleď a zpřijemňovala si vlahé letní večery zpěvem a besedováním.

Šerý přízrak na Zvěřinci

Zříceniny hradu působí obvykle na citlivého člověka poněkud tísnivým dojmem. Není divu, jsou obestřeny mnohými tajemstvími a vypravují se o nich hrůzostrašné historky. Staré zkazky se zmiňují o tom, že pod skalkou na vrcholu lze proniknout do jiného světa. Snad proto také zřícenina přitahovala mladého poetu Karla Hynka Máchu, který se tu rád toulal. Probděl zde nejednu noc v ponurém zamyšlení a domů se vracel až za svítání. Je možné, že natrvalo vtiskl tomuto místu část své neklidné duše?

Jednou se vydala uprostřed léta jedna žena na podvečerní procházku ke Zvěřinci. Vystoupala až k hradu, usedla na kameny a nechala se unášet pohledem na krajinu ozářenou zapadajícím sluncem. Když navečer odcházela tichým lesem zpět, dolehl na ni nějaký tísnivý pocit. Znepokojeně pohlédla stranou a opodál spatřila vysokou štíhlou postavu stojící mezi borovicemi. Dlouhá tmavá pelerína splývala muži až na paty, široký černý klobouk halil jeho obličej. Žena se polekala, ale když se ohlédla podruhé, nikoho již nespatriila. Stejný zážitek v těchto místech měli i další lidé.

A na závěr?

Tak nakonec se těch pověstí přece jen pár našlo. Snad se vám líbily tak, jako mně. Ono, když v kamnech plápolá oheň a praská dřevo, venku fíčí a mrzne až praští, to je ten nejlepší čas na vyprávění a poté na sladké snění...

Miroslav Fiala

Nejkrásnější je cesta, která vede domů, říká cestovatel Tomáš Vejmla

PETROVICE Dobrodruh Tomáš Vejmla vystupuje se svým vtipným stand-up programem, kde vypráví zážitky ze svých bláznivých cest po celém světě. V Obecním

„Na kole jsem jel do Gruzie a zpět 7 000 km za 101 dní, a to jsem nikdy předtím nejel na kole víc než 50 km,“ vzpomínal Vejmla na svou první cestu. „Poté jsem si

holí nohy. Tak to také vyzkoušel. Při holení si ale první nohu pořežal, a tak vyjel s jednou s ochlupením a druhou bez. V zahraničí se ho pak místní ptali, zda je to v naší zemi běžné. Ve zhruba dvouhodinovém vyprávění zmínil, jak směnili na cestách boty za vyřezané housle, které chtěl přivést jako dárek svojí mamince a zbytek cesty pak absolvoval bos.

Vejmla rád brázdí svět s tuk-tukem. Za 111 dní s ním na cestě dlouhé 9 000 kilometrů projel Jihoafrickou republiku, Botswanu, Zambii, Zimbabwe, Malawi, Tanzanii a Ugandu, kde vozítko zaparkoval, aby za dva roky pokračoval na cestě domů.

Dobrodružný příběh, plný neuvěřitelných zážitků, diváky strhnul a bavil. Veškerý zisk z akce bude použit na podporu sedlcanského Domáčího hospicu Křídla.

Jana Motrincová

Tomáš Vejmla brázdí svět v tuk-tuku.

domě v Petrovicích, kam přilákal okolo 80 diváků, vyprávěl v pátek 6. prosince o své cestě tuk-tukem (motorovou tříkolou) do Afriky. Dopolední představení zhlédly i děti z druhého stupně místní ZŠ.

koupil tuk-tuk v Thajsku a po zemi s ním dojel domů. Trvalo to rok a urazil jsem 13 000 kilometrů.“

Pobavenému publiku vyprávěl, jak se dočetl, že profesionální cyklisté si

Listopad byl chladný a celkem suchý

SVATÝ JAN S průměrnou měsíční teplotou 3,05 °C byl letošní listopad na Svatojanskú druhý nejchladnější za posledních 13 let, jak dokládají data z amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby.

Nejstudenější listopad byl v roce 2016, kdy byl měsíční průměr 2,66 °C

a bylo celkem 29 chladných dnů (max. teplota pod 10 °C), z toho 11 bylo mrazivých (min. teplota nižší než 0 °C). Na opačném konci spektra byl listopad o rok dříve (2015), který byl nejteplejší s měsíčním průměrem 6,55 °C.

Letos přšlo v předposledním měsíci roku

podprůměrně (13 mm). Nejvíce přšlo v teplém listopadu roku 2015, kdy spadlo 47,8 mm srážek a nejméně přšlo v roce 2018, pouze 9,6 mm vody. Ostatně to byl ve sledovaných letech nejsušší rok s úhrnem srážek od začátku roku jen 303,5 mm.

-red-

Listopad		2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
meteorologické dny	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	26	19	16	13	29	26	18	20	20	30	21	21	27
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	4	10	1	9	11	6	10	5	14	13	10	9	15
	ledové – teplota max. nižší jak 0 st. C		1					1		2		1	1	
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-3,8	-6,3	-0,9	-3,8	-7,3	-1,1	-7,2	-2,0	-3,8	-3,7	-3,8	-4,6	-3,1
	dne	15.	27.	22.	3.	15.	16.	28.	10.	30.	23.	19.	29.	9.
	nejvyšší v měsíci	12,9	17,1	13,8	16,5	13,0	13,1	15,3	13,4	17,1	9,7	14,6	14,6	14,3
	dne	3.	8.	4.	10.	1.	2.	6.	17.	2.	2.	1.	1.	1.
měsíční průměr		4,61	3,92	5,99	6,55	2,66	4,47	4,51	5,64	3,73	3,39	3,91	4,42	3,05
srážky v mm	za měsíc	25,7	18,7	14,7	47,8	34,5	27,9	9,6	24,5	16,1	32,8	31,1	40,0	13,0
	nejvyšší v měsíci	11,5	6,4	10,5	24,1	6,4	5,6	2,8	9,4	7,2	9,0	16,7	9,4	7,2
	dne	29.	10.	18.	20.	19.	21.	2.	12.	2.	1.	4.	3.	20.
	úhrn od počátku roku	419,7	608,9	535,2	367,4	452,4	452,9	303,5	416,3	504,2	504,6	610,9	364,5	531,9
	deštivé dny v měsíci	5	10	7	15	11	13	6	10	5	8	13	16	7
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		11,2	7,0	15,0	7,2	9,1	7,0	11,4	5,4	5,1	3,4	11,2	11,2
	dne		24.	27.	30.	27.	20.	5.	17.	20.	22.	10.	24.	19.

Stalo se před 30 lety (42)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlcanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z dvačtyřicátého čísla roku 1994.

Městská policie Sedlčany měla v té době šest strážníků a s jejím velitelem Petrem Krchem jsme si povídali, kdo a co městskou policii nejvíce zaměstnává. „Jsou to především dopravní přestupky. K problematickým místům v tomto směru patří hlavně náměstí, tamní parkoviště, parkoviště pro invalidy, prostranství před obchodním domem a rozestavěná ulice Na Potůčku.“ Naději na zlepšení mělo parkoviště na náměstí. Zatím je měl v pronájmu soukromník, novým provozovatelem se mělo stát město. Na náměstí se již připravovala instalace mincovního automatu s jednoduchou obsluhou. „Na první půlhodinu bude parkovné činit pouze symbolickou jednu korunu, protože máme zájem, aby zde auta nestála dlouho, aby se střídala. Chceme, aby si lidé mohli bez problémů zaparkovat v centru města.“

V Sedlci-Prčici přivítali nového starostu a Sedlčany přišly o svého knihkupce. Antonín Podzimek byl totiž jednomyslně zvolen starostou centra Českého Meránu. „Jsem tu teprve necelé dva týdny, takže je těžké hodnotit. Už jsem ale poznal, že práce je tu podstatně víc, takže si ji nosím i domů.“ Za prioritní považoval dvě věci. Jedna se týkala státní správy. „Všemi dostupnými prostředky budeme usilovat o získání

statutu pověřeného úřadu. V podstatě jsme v benešovském okrese jediné město, které ho dosud nemá. Chápeme to, je nás málo, ale zároveň víme, že orgány státní správy – kancelář okresní státní správy sociálního zabezpečení, pracovníka živnostenského referátu i finančního úřadu – by u nás byly využity.“ Za druhou prioritu označil starosta rekonstrukci školní budovy. I když už se v tomto směru něco udělalo, škola volala po opravě skutečně od základů.

Na novou školu se již těšili v Petrovicích. Výstavba pokračovala nejen podle harmonogramu, ale dokonce s jeho předstihem. „Mám radost, že k dnešnímu dni už je zastřešena, osazena okny a z jedné třetiny jsou provedeny omítky,“ informoval starosta obce Miroslav Kubíček. „Byli jsme postaveni před důležitou věc, a to vybavení školy. Dali jsme si zpracovat nezávisle na sobě dva návrhy a máme podporu ministerstva životního prostředí, školství i financí. Nyní jsme však narazili na Školský úřad v Příbrami a nepochopení ředitele Antonína Boháčka, který nedoporučil žádost o vybavení školy podle přiložené žádosti a požadavků obce. Ani po třech jednáních jsme se nedohodli. Možná, kdyby se škola stavěla v Příbrami, doporučení by dostala. Zeměkoule se ale točí dál a termín otevření školy se blíží. Požádal jsem proto ministerstvo školství o schůzku, kde by se mohla celá záležitost v nejbližší době vyřešit, a to i bez podpory některých úředníků,“ věřil starosta.

-mk-

KONCERTY, ZÁBAVY

- Sedlčany – kult. dům
11. 12. Vánoční zpívání
 vystoupí smíšený sbor Záboj, dětský sbor Zábojček a žáci a učitelé ZUŠ Sedlčany; 18:00
19. 12. Jakub Smolík: Vánoční koncert
 vánoční koncert oblíbeného zpěváka Jakuba Smolíka; 19:00
20. 12. Pod křídly Vánoc
 vánoční koncert Patrika Stoupy s dětským sborem; 19:00
- Kamýk nad Vltavou – kostel Nanebevzetí Panny Marie
12. 12. Adventní koncert ZŠ a MŠ
 vystoupí pěvecký sbor školy a flétnový soubor Flétníček; 17:00
- Sedlčany – knihovna
13. 12. Vektory
 adventně laděný koncert místní kapely Vektory; 17:00
- Sedlčany – Pohoda club
13. 12. Pepino party
 hraje Michal Pešina a ThomasOxy; 21:00
14. 12. Cocoman, EllyZ & Boldrik
 koncert od kořenů reggae, přes rap až po dance music; 21:00
20. 12. Předvánoční mejdan
 hraje DJ Míra Šmarda; 21:00
21. 12. Vánoční besídka – Pohoda stage
 21:00
25. 12. Vánoční oldies
 hraje DJ Sláva Bloch; 21:00
- Příčovy – zámek
14. 12. Adventní koncert
 renesanční a barokní hudba pro soubor viol da gamba; 16:00
21. 12. Adventní koncert
 vystoupí pěvecký sbor Záboj Sedlčany; 16:00
- Kamýk nad Vltavou – kult. dům
14. 12. Vánoce s Kamýčkem
 vystoupí Minikamýček, Kamýček a Kamýčan; 17:00
- Krásná Hora nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše
14. 12. Adventní koncert

adventní koncert skupiny Fantom; 17:00

15. 12. Záboj Sedlčany
 vánoční koncert smíšeného pěveckého sboru Záboj Sedlčany; 15:00

24. 12. Vánoční koncert
 vánoční koncert chrámového sboru; 14:00

■ Sedlec-Prčice – kostel ČCE
14. 12. Špejchar plus
 koncert irské, skotské a severské lidové hudby; 18:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
14. 12. Vánoční koncert
 vánoční koncert příbramské skupiny Ginevra; 19:00

■ Votice – kostel sv. Františka
15. 12. Jak děkuje se andělům
 adventní koncert kapely Bárka a jejich hosta Štěpána Kojana z kapely Keks; 16:00

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
22. 12. Vánoční koledy
 účinkuje Brass Band Jana Mandovce; 16:00

■ Osečany – náves
22. 12. Vánoční koledy
 vánoční setkání se zpíváním koled; 18:00

■ Petrovice – náměstí
23. 12. Zpívání u vánočního stromu
 tradiční setkání a zpívání koled u vánočního stromu; 16:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům
25. 12. Tradiční myslivcký ples
 k tanci a poslechu hraje kapela Horváth Band, soutěž o ceny; 19:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
70. výročí založení KDJS
 výstava připomínající 70 let fungování KDJS

■ Petrovice – Obecní dům
Advent v Petrovicích
 výstava výtvarného oboru ZUŠ Petrovice

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
 výstava fotografií středo-

věké architektury ve sklepním prostoru
Šlépěje

vánoční prodejní výstava Veroniky Hejhalové a Věry Dlouhé; do 10. 1.

Krajinou Sedlčanska
 výstava fotografií Milana Dlouhého; do 10. 1.

■ Sedlčany – knihovna
Když se ztratí barvy
 výstava analogových fotografií Karla Stibůrka; do 31. 12.

■ Počepice – Obecní úřad
Tvoření s příběhem
 výstava dětského výtvarného kroužku; do 20. 12.

■ Votice – klášter
Evropské Vánoce
 výstava věnovaná vánočním tradicím a zvykům, výstava betlémů ze soukromé sbírky; do 30. 12.
Vánoční prodejní výstava
 tradiční výstava místních řemeslníků a chráněných dílen; do 30. 12.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
13. 12. Klimatická mozaika
 workshop o změně klimatu s Karolínou Chovancovou a Ivetou Pokornou ze Sedlčanska udržitelně; 17:00

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR
13. 12. Vyhledávání návnad a otrav v přírodě
 přednáška zkušené psovodky České společnosti ornitologické Kláry Hlubocké; 18:00

■ Křečovice – obecní místnost
14. 12. Na cvičišti SS
 přednáška k nové knize historika Tomáše Zouzala; 17:00

■ Osečany – Hostinec Na Růžku
15. 12. Na cvičišti SS
 přednáška k nové knize historika Tomáše Zouzala; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
13. 12. V závěji
 v komedii Komorního divadlo

Kalich účinkuje J. Langmajer a P. Hřebíčková; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
15. 12. O pejskovi a kočičce
 dětské vánoční divadelní představení; 15:00
17. 12. Adventní tůkání
 tradiční adventní představení žáků a učitelů všech oborů ZUŠ Sedlčany; 18:00

■ Kamýk nad Vltavou – kult. dům
17. 12. Doktorská pohádka
 představení na motivy pohádky Karla Čapka uvádí divadelní kroužek při ZŠ a MŠ Kamýk; 16:00

■ Votice – kino
21. 12. Pohádky na Vánoce
 pohádkové divadelní vyprávění; 15:00

KINO

■ Sedlčany
12. 12. Páter Vojtěch
 filmový klub, československý film, hudební doprovod Dominik Sosnovec; 20:00
13. 12. Vlny
 české drama, thriller; 20:00
14. 12. Tajemství smrti
 český dokument; 20:00
20. 12. Vandráci na ostrově lidojedů
 český dobrodružný dokument; 20:00

■ Votice
12. 12. Už tě nemám rád
 české psychologické drama; 20:00
18. 12. Čarodějka
 rodinný fantasy muzikál; 17:00
19. 12. Léto s Evženem
 česká komedie; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
11. 12. Pohárové utkání
 Novit Neveklov – Ševci Nový Knín; 18:30
 HC Huroni Vršovice – HC Křovice; 20:25
13. 12. Pohárové utkání
 HC Žabáci Solopysky – HC Olbramovice; 18:30
 HC Hrádek – HC Miličín; 20:25
14. 12. Hokejový zápas
 Tatran Sedlčany A – HC

Rytíři Vlašim B; 17:00
15., 22., 25. 12. Veřejné bruslení
 14:00–16:00
15. 12. Pohárové utkání
 HC Rebel Sázava – HC Čerti Křepence; 16:30
 HC Čerti Votice – HC Votice; 18:25
 Rumola – HC Domino; 20:20
16. 12. Pohárové utkání
 HC Bubák Chlum – HC Kačeři Příčovy; 18:30
 HC River Boys Zvírotice – Stará garda Štětkovice; 20:25
18. 12. Pohárové utkání
 Ševci Nový Knín – HC Olbramovice; 18:30
 Novit Neveklov – HC Huroni Vršovice; 20:25
20. 12. Pohárové utkání
 Rybníkáři – HC Žabáci Solopysky; 18:30
 HC Čerti Křepence – HC River Boys Zvírotice; 20:25
21. 12. Pohárové utkání
 HC Domino – HC Bubák Chlum; 16:00
 HC Křovice – AHC Nový Knín; 18:00
22. 12. Pohárové utkání
 HC Medvědi Sedlčany – HC Hrádek; 16:30
 HC Miličín – DSK Daleké Dušníky; 18:25
 Stará garda Štětkovice – Rumola; 20:20
23. 12. Pohárové utkání
 HC Huroni Vršovice – Ševci Nový Knín; 18:30
 HC Olbramovice – Rybníkáři; 20:25
24. 12. Veřejné bruslení
 12:00–14:00

■ Sedlčany
21. 12. Pochod k vánočnímu stromečku
 tradiční vánoční turistický pochod

■ Sedlčany – Háječek
22. 12. Žabácká vánoční procházka
 procházka 8,5 km přes Příčovy do lesa Deštno a zpět, pořádá sportovní klub DA-BA; 9:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – Havlíčkova 442
11. 12. Vánoční odpoledne pro děti
 tanec na koledy, vánoční dílnička, fotokoutek, malování na obličej, pořádá TK

Slimka; 15:00

■ Votice – knihovna

11. 12. Adventní tvoření
zdobení vánočních perníčků a tvorba perníkového svícnu s Monikou Schizmanovou; 17:00

■ Sedlčany – knihovna

11., 18. 12. Hajánek
podvečerní čtení pro děti z knih Petra Stančíka; 17:00
13. 12. Píšu, píšeš, píšeme

odpolední program pro budoucí autory navštěvující 1. stupeň ZŠ; 13:00

13. 12. Kam se poděl sních?

interaktivní program pro děti, navazuje Kouzelná výtvarná dílna; 15:00

16. 12. Andělské tvoření
výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

20. 12. Píšu, píšeš, píšeme
odpolední program pro budoucí autory navštěvující 2. stupeň ZŠ nebo SŠ; 13:30
20. 12. Pohádková ba-

bička
čtení vánočních pohádek z knihy Zbyňka Malinského, navazuje Vánoční výtvarná dílna; 15:00

■ Sedlčany – kult. dům

12. 12. Na cvičišti SS
slavnostní křest nové knihy historika Tomáše Zouzala; 18:00

■ Sedlčany – Premko bar
12., 19. 12. Na kvíz
vědomostní týmová hra; 18:00

■ Sedlec-Prčice – kulturní sál ZŠ

13. 12. Kouzlo Vánoc
vánoční vystoupení žáků ZŠ a MŠ Sedlec-Prčice; 15:30

■ Sedlčany – hvězdárna
13., 14. 12. Pozorovací program
18:00–21:00

■ Sedlčany – náměstí T. G. M.

14. 12. Farmářské trhy
adventní farmářské trhy, doprovodný program; 8:00

■ Obděnice – fara

14., 15. 12. Dětské divadelní doupe
víkendový workshop pro děti aneb Hrajeme si na herce s Viktorií Čermákovou

21. 12. Odposlechy
odpolední setkání s Vladimírem Franzem a klasickou hudbou oslavující Narození Páně; 17:00

■ Vysoký Chlumec – Skanzen

14., 15. 12. Vánoce ve Skanzenu
ukázka tradičních řemesel, historické pečivo, zdobení perníčků, předání na kolovrátku a další; 10:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum

18. 12. Bazárek
bazar oblečení, bot a hraček; 15:00

■ Vysoký Chlumec – Sál U Kohoutů

18. 12. Vánoční setkání pro duchodce
vystoupení žáků ZŠ, promítání filmu Farářův konec, občerstvení; 15:15

■ Dublovice – tělocvična ZŠ

18. 12. Vánoční besídka a jarmark
besídka dětí ZŠ, vánoční jarmark a vánoční kavárna; 16:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše

24. 12. Půlnoční mše sv. Rybova
vánoční bohoslužba; 23:00
25. 12. Slavnost Narození Páně
vánoční bohoslužba; 9:30

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

Adventní benefiční koncert přinesl magickou atmosféru

KLUČENICE Kostel svatého Jana Křtitele a Antonína Opata se v sobotu 7. pro-

Vilém Veverka TRIOpus. Vilém Veverka, jeden z nejuznávanějších čes-

Klučenický kostel hostil benefiční koncert s předním hobojistou Vilémem Veverkou.

since stal místem výjimečné hudební události. Na benefičním koncertu na podporu Nadačního fondu profesora Pavla Pafka vystoupilo renomované hudební uskupení

kých hobojistů, opět dokázal, proč patří mezi světovou špičku. V Klučenicích vystoupil se svou unikátní jazz fusion sestavou, která redefinuje hranice interpretačního umění. Spolu

Matěj Vaník nebyl v krásnohorském kostele ani poprvé, ani naposledy

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU Již potřetí přivezl producent Radek Machander do krásnohorského kostela svatého Mikuláše pěvecké hvězdy, aby zpřijemnil místním obyvatelům čekání na Vánoce.

V roce 2022 v kostele zazpíval Bohuš Matuš s Ivanou Jirešovou, před rokem zazněly různé písně a árie v podání Matěje Vaníka a Andrey Kalivodové. Tentokrát se konal koncert v neděli 8. prosince od druhé hodiny odpolední a našly si sem cestu skoro dvě stovky lidí. V úvodu vystoupila Magda Malá. Zazpívala několik muzikálových hitů a pak vánoční koledy. Následně přizvala svého slovenského kolegu Matěje Vaníka, aby si spolu zazpívali pár duetů.

Kostelem se mimo jiné rozezněla píseň The Prayer, kterou znala většína přítomných v podání Andrey Bocelliho a Céline Dion. Pak chtěla Mag-

da odjet, protože ji volaly další pracovní povinnosti, ale místní kněz Zbigniew Grzyb vydobyl pro publikum ještě přídavek. Tím se stala píseň Hallelujah, která zazněla možná poprvé v historii v česko-italské kombinaci.

Následně se pustil do své produkce Matěj Vaník. Zazněly písně v češtině, slovenštině, angličtině, italštině i španělštině. Zabrousil do různých žánrů, nechyběla ani jeho autorská píseň. Závěrem rozpo- hyboval přítomné skladbou Lady Carnaval.

„Koncerty v kostelech trvají normálně maximálně hodinu. Koukněte se na hodinky. Od začátku uběhla už hodina a čtvrt. To se děje jen tady v Krásné Hoře,“ podotkl Radek Machander. I když Zbigniew Grzyb nechce zpěváky propustit a dožaduje se stále dalších přídavků, je zdejší koncert delší, než je obvyklé. Většinou zpěváci v chladných

s kolegy Martinem Hyblem (klávesy), Ondřejem Štajnochrem (kontrabas, basová kytara) a Tomášem Hobzekem (bicí) vytvořil hudební zážitek, na který se bude dlouho vzpomínat. Večer nabídl nejen špičkové hudební výkony, ale také hluboký emocionální zážitek. Kostelní prostory naplnila kombinace klasického zvuku hoboje a moderního jazzového projevu, která strhla publikum. Vilém Veverka opět potvrdil svou pověst inovativního a precizního hudebníka.

Koncert přilákal desítky posluchačů, kteří ocenili mistrovství interpretů, ale i charitativní rozměr akce. Byl ukázkou toho, jak hudba dokáže spojit tradici s modernou a zároveň podpořit dobrou věc.

Jana Motrincová

kostelích tak dlouho zpívat nezvládnou. „Ale tady je tak příjemná atmosféra, že vždycky přetahujeme,“ řekl Machander a dodal, že je to možné také díky dvěma sálavým zdrojům tepla, které zpěvákům pobyt před presbytářem zpřijemňují. „Je to díky dvěma hřibům, respektive díky třem,“ rozesmál přítomné, když poukázal na příjmení zdejšího faráře. „Ale musím vás, pane faráři, rovnou upozornit, že Matěj Vaník má místenku na vlak z Prahy domů na Slovensko, kde ho čekají další pracovní povinnosti,“ dodal.

„Příští rok touto dobou se můžete těšit na Bohuše Matuše a v dalším roce, tedy v adventu 2026, sem opět přijede Matěj Vaník, tentokrát s Peterem Dvorským,“ pozval producent posluchače na koncerty v příštích dvou letech.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

V hokejovém pohárovém utkání došlo ke konfrontaci dvou hráčů, organizátor turnaje zjišťoval, zda jsou oprávněni hrát

SEDLČANY V první lize dlouhodobé pohárové soutěže hobby hokejistů došlo minulý týden na zimním stadionu na souboj dvou dosud nejlepších týmů. Zatímco Rebel v této sezóně neprohrál ani jeden zápas, hráči Zvírotic odcházeli z ledu poraženi pouze jednou, a to právě v duelu se Sázavou.

HC Rebel Sázava – HC River Boys Zvírotice 9:3 (4:0, 1:3, 4:0)

Hra byla zpočátku hodně vyrovnaná, ale opravdu jenom v prvních minutách utkání. Potom se jako sázavský expres prodrál obranou Zvírotic Jan Kysela a přesně umístěnou ranou z vrcholu kruhu k tyči dal v čase 7.20 první gól zápasu. Jen o chvíli později vychytal brankář chlapců od vody útočníka Sázavy, který na něho najížděl naprosto osamocený a měl dostatek času k zakončení. Dvě minuty před první sirénou dostal na hůl přesný puk na útočnou modrou Petr Pantoříček, až od mantinelu se pustil na špacír před branku soupeře, a nedal gólmánovi šanci – 2:0. Uplynulo pouhých patnáct vteřin, když zvýšil na 3:0 Milan Sýkora a půl minuty před závěrem úvodní třetiny přidal Petr Švancara čtvrtý přesný zásah na konto favorita nejenom tohoto utkání, ale celého turnaje.

Také v úvodu druhé třetiny se hrálo většinou v obranné třetině Zvírotic, a chvílemi to vypadalo, že i v rovnovážném stavu hráčů na ledě hraje přesilovku Sázava. Další gól padl po více než čtyřech minutách hry, kdy Petr Švancara spíše nahodil, než vystřelil puk ze středu kruhu na branku, gólmán toho zřejmě moc neviděl, nebo situaci podcenil, a kotouč skončil v horním růžku jeho klece – 5:0. Potom Sázava rozehrála přesilovku, ale kupodivu v ní už po půlminutě inkasovala. Obránci Rebelu nechali před svým brankářem Petra Hlinku, a ten v pohodě po přihrávce Aleše Humla dotukl puk do sítě – 5:1. Chlapce od vody gól povzbudil, přidali na aktivitě a výsledkem byla jejich druhá branka, kterou dal hned po buli v útoč-

ném pásmu opět Petr Hlinka. V závěru druhé třetiny si Zvírotice zahrály přesilovku, jenomže Sázava ji takticky zvládla velice dobře a dovolila soupeři jedinou šanci až v závěru svého oslabení. Přesto Zvírotice ještě dokázaly snížit. Do konce druhé třetiny chybělo pouze padesát osm vteřin, když gólmán Sázavy propálil z bezprostřední blízkosti, kdo jiný než Petr Hlinka.

Přestávka mezi druhou a třetí třetinou se o několik minut protáhla. Došlo ke konfrontaci dvou hráčů, po jednom na každé straně, u nichž organizátor turnaje zjišťoval, zda jsou oprávněni startovat v soutěži. Po vyřešení situace se pokračovalo ve hře. Po necelých třech minutách hry se Sázavě povedlo dát hodně laciný gól Milanem Sýkorou po nahození puku na brankáře a za další tři minuty přidal sedmou branku Sázavy Švancara. Za chvíli se ocitl zcela osamocený před gólmánem Zvírotic Petr Noháč a bekhendovým bláškem mu nedal šanci – 8:3. Čtrnáct vteřin před posledním klaksonem uzavřel na konečných 9:3 Jan Soukenka.

Výsledky

1. liga: Sázava–Zvírotice 9:3, Křepence–Chlum 2:2. V době naší uzávěrky měly všechny prvoliigové týmy odehrány dva zápasy, Chlum dokonce tři. Bez jediné ztráty zůstaly už pouze dvě mužstva, Sázava a Příčovy.

2. liga: Rybníkáři–Vršovice 3:5, Ševci Nový Knín – Solopysky 6:1, Kňovice–Neveklov 10:5. Po dvou kompletních kolech měla v osmičlenné tabulce plný bodový zisk tři mužstva v pořadí první AHC Nový Knín, druhé Vršovice a třetí Kňovice.

3. liga: Čerti Votice – Hrádek 3:10, Štětkovice B – Daleké Dušníky 4:7, Miličín–Medvědi 8:1, Daleké Dušníky – Čerti Votice 5:3. V neúplné tabulce byly zatím první Daleké Dušníky se šesti body, ale například třetí, dvoubodový Miličín, měl před naší uzávěrkou dva zápasy k dobru.

David Myslikovjan

Hokejista Tatronu stihl v jediném utkání dát dva góly, vyfasovat dva tresty na dvě minuty a vyloučení do konce zápasu

Tatran Sedlčany – HK Příbram 99 9:3 (1:0, 3:2, 5:1)

SEDLČANY Ve 13. kole krajské hokejové soutěže museli hráči Tatronu v sobotu 7. prosince na domácím ledě nutně naplno bodovat, pokud si chtěli udržet šanci na play off. Povedlo se jim to, sice zůstali na pátém místě tabulky, ale nyní ztrácejí už pouze jediný bod na čtvrté béčko pražské Kobry.

Gól ze skrumáže

Utkání mělo zajímavý vývoj. Hlavní roli v něm hrál útočník Tatronu Lukáš Petržilka, který se nejdříve postaral o první dva góly domácích a potom také o dva dvouminutové tresty. A aby toho nebylo málo, v polovině třetí třetiny po pěstním souboji s protihráčem společně s ním vyfasoval trest na pět minut plus do konce utkání. Lukáš předvedl, že v jediném utkání se toho dá stihnout skutečně hodně.

Až do 8. minuty hry nebyla k vidění žádná branková šance, ale potom před gólmánem Příbrami vznikla pořádná skrumáž, ve které se nejlépe orientoval právě Petržilka – 1:0. V 11. minutě vyhodil brankář Tatronu Pavel Simer před dojíždějícím útočníkem puk nad plexisklo a dostal dvouminutový trest za zdržování hry. Po dvaceti vteřinách následovala další skrumáž, tentokrát před Simerovou klecí, avšak gól nepadl. Tatran se ubránil, ale v závěru třetiny musel čelit velkému náporu soupeře, který ostřeloval Simera o sto šest.

Náskok roste, ale jen pozvolna

Ve druhé třetině se hra už zase vyrovnala a vlastně se čekalo jenom na to, na které straně padne další gól. Po třech minutách se to povedlo Petržilkovi, který dokázal prostřelit gólmána. V přesilovce po samostatném úniku přidal třetí branku domácích v čase 26.52 Martin Náprstek, a teprve potom se ke slovu dostali i hosté, když o dvě minuty později střelou zhruba ze středu kruhu snížili na 3:1. Tatran dál pokračoval ve své nátlakové hře a vířivém po-

hybu hráčů před brankou soupeře, a vyplatilo se mu to. Přihrávku zpoza branky našel před brankovištěm dojíždějící Martin Pospíšil, který pohodlně do zcela odkryté klece v čase 29.24 doklepl puk do sítě. Hned vzápětí se domácí hokejisté museli bránit v dalším oslabení, celkem v pohodě je přestáli, a navíc měli možnost v čase 31.42 zahrávat trestné střelení, které však neproměnili. Stav 4:1 vydržel do 33. minuty hry, kdy obdržel přesnou přihrávku před brankovištěm útočník hostů a z úhlu zavěsil puk do horního růžku branky. Po tomto gólu se hra hodně zrychlila a také otevřela. Hosté usilovali o vstřelení kontaktního gólu, zatímco domácí se snažili využít toho, že jejich soupeř se zaměřuje hlavně na útok a už tolik nebrání. Tři a půl minuty před druhým klaksonem rozehrála Příbram přesilovku a ani tentokrát nebyla úspěšná.

Desítka nakonec nepadla

Na začátku třetiny zvýšil Zdeněk Burian na 5:2, a tak mohla z reproduktorů na stadionu zaznít známá písnička Pátá. Hned vzápětí však hosté měli možnost hrát znovu v početní výhodě, a tentokrát nezaváhali. V čase 42.30 snížili na 5:3. To bylo ale z jejich strany vše. Za chvíli rozehrával svoji přesilovku Tatran a už po sedmi vteřinách ji proměnil před brankou hlídkující Ondra Spilka. Do konce utkání chybělo přesně jedenáct minut, když se rovněž z místa před brankovištěm prosadil Ondra podruhé. O necelou minutu později byl u mantinelu k vidění již zmíněný pěstní souboj, publikum sice potleskem ocenilo Petržilkovu srdnatost, ale sedlčanský forvard si už v zápase nezahrál. V 50. minutě hry zvýšil Libor Bém na 8:3 a z hlediště se začal ozývat pokřik deset, deset. K desítce skutečně nebylo daleko, domácí hokejisté mnohdy krájeli obranu hostů jako máslo, ale svoje šance dost lehkověrně zahazovali. Přesto se diváci dočkali alespoň devátého gólu, když v čase 57.13 nekompromisně zavěsil puk „do víka“ po úniku Bém.

David Myslikovjan

Účinkující Vánoční show Dvojky doprovázeli diváky na cestě z pohádky do pohádky

SEDLČANY Vánoční show sedlcanského klubu Studio Dvojka se koná spoustu let, ačkoliv dříve v mnohem menším měřítku. Z toho již pětkrát výkonům účinkujících mohli diváci zatleskat ve vždy zcela zaplněném divadelním sále kulturního domu. Ve středu 4. prosince se zde publikum při příležitosti Vánoční pohádkové show Dvojky sešlo poštěstě. Jak název napovídá, přes dvě stovky účinkujících nás zavedly do pohádkového světa.

Bohatý program, který zahájila foto-projekce z uplynulé sezóny, doprovodily melodie z pamětnických i nových vánočních pohádek. Svůj temperament, dovednosti a šarm předvedli členové všech tréninkových i rekreačních skupin. Představili se rovněž finalisté a medailisté z republikových a mezinárodních soutěží. Vystoupila většina členů klubu, z nichž nejmenším bylo kolem tří let, a ve dvou představeních pod vedením kolektivu trenérek v čele s Kristýnou Faktorovou nacvičili v originálních kostýmech speciální vánoční sestavy s nejrůznějším náčiním a rekvizitami.

Okénko do historie

Podobné slavnostní akce, jako je Vánoční show Dvojky, se nemohou obejít bez

zdatného moderátora, a tím bezesporu je učitel 2. ZŠ Propojení Jiří Šibrava. V programu se ujal role konferenciéra podruhé a opět zaujal publikum svým příjemným vystupováním, úsměvem, i tím, že byl neustále v kontaktu s publikem, kterému dal hádat, ze kterých pohádek jsou písničky, jež zazněly v programu. Možná sám byl překvapen, že až na jednu výjimku dostal vždy

Účinkující Vánoční pohádkové show klubu Studio Dvojka

správnou odpověď. Moderátor rovněž zaujal několika vtipky. Na začátku vánoční pohádkové show Jiří Šibrava také diváky seznámil s tím, co všechno je čeká.

„Uvidíte průřez klubovým děním. Uvidíte jeho členy od nejmladších dětí, které v mnoha případech budou stát na pódiu zcela poprvé v životě, až po zkušené závodníky a reprezentanty na republikové i mezinárodní úrovni. Trenérky by rády ukázaly, že jejich cílem není vychovávat vrcholové spor-

toince, ale že jejich snahou je především to, aby děti sportování bavilo, aby ke sportu našly vztah a aby ze sportu měly radost,“ uvedl moderátor a ve svém druhém vstupu také otevřel historické okénko klubu Studio Dvojka.

Připomněl, že vznikl v roce 1996 pod názvem Fit studio Dvojka a že jej založila dvojice cvičitelky Tatrany Sedlčany Alena Novotná a Miluše Hrazánková. V pro-

najatých prostorech zahájily cvičení převážně aerobiku, který byl v té době velice populární. V roce 1998 se cesty obou zakladatelek rozešly a změnil se i název klubu na Aerobik studio Dvojka. Spolu s Alenou a Otou Novotnými začala spolupracovat jako cvičitelka a trenérka Kristýna Koubková, dnes Faktorová. Nyní jí pomáhá také celá řada obětavých cvičitelů a trenérek. Od roku 2002 má klub vlastní prostory v tělocvičně manželů Novotných a pronajímá si rovněž

prostory ve Vltavanu a v Domově mládeže.

„Studios Dvojka se postupně podařilo prosadit do špičky v rámci celé České republiky a získat spoustu cenných i mezinárodních úspěchů. Díky nadšení a poctivé práci i podpoře rodičů, a také nezbytnému čichu na talenty, se malému klubu v malém městě podařilo získat neuvěřitelné úspěchy v podobě titulů mistrů republiky, Evropy i světa. Z nejúspěšnějších závodníků bych rád jmenoval alespoň některé. Byli jimi Pavel Šírotek, Kristýna Koubková, Veronika Papežová, Barbora a Romana Janečková, Markéta Boumová, Katka a Vojta Ešnerovi, Nikola Krušinová, Jan Heřman, Michal Váňa, David Pilík, Veronika Sosnovcová, Veronika Šeráková, Marie Bezkočková, Míša Zelenková, Luboš Hanus, Laura Kolíková, Lucie Krivská a mnozí další,“ uvedl dále Jiří Šibrava.

Slovo zastupitele a spoluzakladatelky klubu

Moderátor v průběhu slavnostního odpoledne a večera mluvil nejenom o historii klubu a výhradně neuváděl jednotlivé vstupy, ale také pozval na pódium zastupitele města Vladimíra Zámstného, který řekl: *„Je obdivuhodné, co Studio Dvojka pro město dělá a jakou reklamou přináší na sportovním poli, a to i na mezinárodním.*

Uznání si zaslouží nejenom sportovkyně, ale i trenérky, cvičitelky, a hlavně rodiče, protože bez jejich podpory by byly takové úspěchy těžko dosažitelné...“

Spoluzakladatelka Dvojky Alena Novotná po skončení Vánoční show uvedla, že v klubu momentálně působí tři sta dětí, a v adventním programu se jich představilo dvě stě třicet. V prvním, odpoledním vystoupení, bylo několik čísel jiných než v druhém večerním, aby mohly vystoupit všechny skupiny. Na otázku, jak dlouho klub program připravoval, Alena Novotná odpověděla: *„Letos kolegyně Kristýna Faktorová vše promýšlela a připravovala už od září, takže jsme poněkud zanechali nácviku závodních sestav a věnovali se hlavně nácviku tohoto exhibičního programu. Objednávaly se rekvizity, kostýmy, každá skupina měla určenou písničku, pojetí sestavy a poslední dva tři týdny jsme se nácviku společně věnovali intenzivně. Od aerobiku jsme už poněkud odbočili a vystoupení byla především směs tance, gymnastiky a pohybových her. Snažíme se děti motivovat k pohybu a přivést je k pravidelnému sportování, aby z něj měly radost. Nejde nám výhradně o špičkové výkony.“* **David Myslíkovan**

Stolní tenisté se rozloučili se starým rokem dvěma vítězstvími

SEDLČANY V desátém a jedenáctém kole 3. ligy stolních tenistů skupiny A se hráči Tatrany střetli o uplynulém víkendu v domácí malé hale gymnázia s celky z konce a středu tabulky. V obou byli úspěšní a do tabulky si připsali šest bodů.

Tatran Sedlčany – Sport Spin TJ Slovan Lochovice 8:4

V obou úvodních čtyřhrách byli domácí lepší, když na jednom ze stolů Pejša s Faktorem po vyrov-

naném souboji vyhráli 3:2 na sety a na druhém Drechsler s Kocurou 3:1. Ve dvouhrách se ještě Lochovice zmohly na snížení na 3:2 na zápasy, ale potom si až do konce drželi hráči Tatrany bezpečný náskok. Tři body ve dvouhrách získal Faktor, dva Pejša a jeden přidal Drechsler.

Tatran Sedlčany – SK Slavia Praha B 8:1

Nedělní zápas byl ještě jednoznačnější. Ve čtyřhrách domácí neztratili ani jeden set a ve dvouhrách povolili

B týmu Slavie jedině vítězství, když Drechsler podlehl svému soupeři v dlouhé pětisetové bitvě. V singlech po dvou bodech vybojovali Faktor a Kocura, po jednom přidali Pejša s Drechslerem.

Po skončení víkendových utkání nám vedoucí hráč Tatrany Radovan Faktor sdělil hned několik zajímavostí: *„Čtyřhry jsme hráli v obvyklém složení a v sobotu do dvouher zasáhl i Roman Kaucký. Když jsme s Lochovicemi hráli o osmý bod, prohrával jsem v pátém setu 4:10, stačil tedy jediný míček, abych zápas*

ztratil, ale nakonec jsem jej ještě stihl otočit. V neděli jsme čekali vyrovnané utkání, a musím říci, že pro soupeře to bylo stejné, jako je to mnohdy pro nás. Také se často těžko dostáváme do hry s nezvyklými míčky v hernách, na které nejsme zvyklí. Hlavní pikantérií zápasů s běčkem Slávie bylo, že nastoupili proti sobě dva bratři. Za nás hrál Dušan Drechsler a za hosty Petr Drechsler. Petr kdysi dávno v Sedlčanech jednu sezónu hrál, jednalo se v kategorii dospělých o jejich první vzájemný zápas a Petr v něm

dokázal vybojovat jediný slávisťský bod. Na tento duel se těšili nejenom samotní bratři, ale i sedlčanskí příznivci stolního tenisu. Bylo znát, že sourozenci berou zápas velice vážně a byli i dost nervózní.“

Před odvetnými zápasy jsou v čele tabulky s jednatřiceti body Dobřany, druhé Strakonice mají o dva body méně a o další dva zpět jsou třetí Sedlčany. Dvanácté kolo soutěže se bude hrát až po Novém roce a stolní tenisté Tatrany si zahrají v sobotu 4. ledna v Prachaticích.

David Myslíkovan

REAKCE NA ČLÁNEK

Otevřený dopis Pavlu Švagrovi

Pavle, je mou povinností zvednout hozenou rukavici a reagovat na tvoje velké překvapení. V tvém článku je mnoho pravd, více polopravd a nemálo nepravd. V roce 1998 jsem byl osloven lidmi názorově mně blízkými a od té doby jsem opakovaně kandidoval a svými názory a prací získal podporu a důvěru voličů. Vždy jsem kandidoval jako nezanímaný, důležitý pro mě byl program a cíle.

Pavle, jako mnohaletý člen zastupitelstva a rady města vnímám plnou odpovědnost za řadu rozhodnutí a změn, které občan v Sedlčanech vidí i nevidí (např. plynofikace, přivaděč vody). Myslím, že mám také dobrou paměť a opravdu si nevzpomenu, co za 20 let tvého působení v zastupitelstvu jsi navrhl pro rozvoj města, mimo trvalé negace všeho a všech. Legendární jsou pouze Tvé stylistické

úpravy výroků usnesení.

Pavle, článek v Radnici doporučuji přečíst ještě jednou, jsou v něm uvedeny základní splněné úkoly a úspěchy celé komise sociální a zdravotní. Co říkáš tomu, že rada města Sedlčany v listopadu 2024 zamítla hlasováním zveřejnění mého příspěvku v Radnici, za dva dny na mimořádném jednání své usnesení revokovala?

Pavle, nikdy jsem nesouhlasil s populistickými návrhy na plošné dotace na komodity, které může zastupitelstvo ovlivnit – vodné, stočné, svaz TKO, daň z nemovitosti. Nikdy jsem nesouhlasil, aby ceny těchto položek byly takové, že občané dotují město jiné položky rozpočtu. Proto jsem prosazoval snížení daně z nemovitosti. Myslím, že celkový výsledek snížení

z navrhovaného 5,4násobku, který hrozil na letošní rok, na 2,1násobek pro rok 2025, je úspěch.

Pavle, nevím, zda víš, že nejsem jediný, kdo rezignoval na post zastupitele a radního města Sedlčany. Rezignovali i další vážení kolegové – Špale, Hölzel, Havel. Za jejich práci je třeba jim poděkovat. Máš námět na další články.

Pavle, sám si mě v naší interní komunikaci vyzýval k odstoupení z rady města, pokud nesouhlasím s většinovým názorem. Nicméně, ještě v říjnu letošního roku jsi mě vyzýval k přijetí pozice ve vedení města. Nevím, zda platí ještě tvoje nabídka zajít na pivko a vše v klidu probrat.

Vážený čtenáři, pokud jsi dočetl až na poslední řádek, dovoluji mi popřát krásné Vánoce a do roku 2025 zdraví a spokojenost s volenými zástupci.

Karel Marek

G L O S A

Ať chcípne... ať chcípne závist!

Kamarádka mi vyprávěla, co se stalo jejímu synovi: Psali písečku z angličtiny. Byl první hotový, měl to dobře. Byl nařčen, že při písemce použil mobil a byla mu navržena třídní důtka. Údajně ho spolužáci viděli. Kdo má pravdu – on a jeho maminka, nebo spolužáci a paní učitelka?

Tvrzení proti tvrzení, důtka byla na spadnutí. Naštěstí i technika je k něčemu dobrá, a tahle maminka má sjednanou službu u počítačové společnosti, která hlídá aktivity dětí na internetu. To proto, aby se tam netoulaly příliš často nebo na nevhodných stránkách. A ta společnost potvrdila, že chlapec vypnul mobil

na začátku vyučovací hodiny a zapnul ho až o přestávce.

Proč měl písečku dobře a proč byl první hotový? Je dobrý v angličtině i proto, že vyniká také v jednom sportu a často jezdí do zahraničí na mezinárodní soutěže, takže může konverzovat v angličtině dle libosti.

Nabízí se otázka po motivaci uduvačů. Nejsme-li dobří v ničem (ani ve sportu ani v angličtině), tak mu aspoň zatopíme?

O nás Čechů se vypráví tento vtip: „Jeden člověk měl kozu a jeho soused dvě, a tak ten člověk se modlil: Pane Bože, dej, ať mu ta druhá koza chcípne.“ Pointa: Mohl se modlit, ať

má také dvě, ale to on ne.

Proč to celé píšou? Ne proto, abych vyvolávala rozhořčení nad závistivými nymandy, ale proto, abychom svými postoji byli dětem příkladem, abychom je vedli k motivaci „mít kozy dvě“, případně „být spokojen s jednou“, nikoli k motivaci druhému ublížit tak, aby byl na tom stejně blbě.

Je možné, že i vaše dítě jednou vynikne, a určitě žádný rodič není rád, když se pak kvůli tomu jeho dítě stane obětí šikany ze strany závidějících spolužáků.

Z přání typu „ať mu ta druhá koza chcípne“ nikdo nemáme vůbec, ale vůbec nic!

Hanka Synková

PASTVA PRO UŠI (2)

Chvála ZUŠek aneb Co Čech, to muzikant

Je asi všeobecně známo, že český systém základních uměleckých škol je světovým unikátem. Mám s tímto fenoménem několik osobních zkušeností, z toho jednu úplně čerstvou, o kterou se s vámi dnes podělím. Jen se musím předem omluvit výtvarným a dalším oborům v rámci ZUŠ – budu se zkrátka držet svého kopyta, tedy hudby.

Já jsem jako dítě do „lidušky“ nechodil, až v dospělosti jsem pracně doháněl aspoň něco z toho, co mi z formálního hudebního vzdělání chybělo. Jiní si to tam zas možná protřpěli. Nicméně kdybychom neměli tuto možnost, jak jednoduše a za relativně málo peněz poskytnout dětem hudební průpravu, nejspíš by ořepané úsluvy z titulku začalo brzy pozbyvat platnost. Znovu jsem si to potvrdil docela nedávno na jednom příbramském kulturním večeru.

V sobotu 9. listopadu se na Březových Horách v hornické hospodě Na Marii konal unikátní koncert. Vystoupila zde nejprve současná sestava Ladies and Gentlemen, to jest zavedeného školního bandu ze ZUŠ Antonína Dvořáka, následovaná svými o dvacet let staršími předchůdci z legendární první generace této kapely, původně hrající pod názvem Masturband. A nemohl chybět ani otec zakladatel tohoto projektu, pan učitel Bohuslav „Filip“ Burda, t. č. již v důchodu, který v několika skladbách dokonce usedl za bicí.

Rozlehlý sál hospody Na Marii praskal ve švech ještě než se z pódia ozvaly první tóny početného orchestru. A hned bylo také zřejmé, že publikum tvoří z valné části nadšenci, pro

kteří hudba není jen nějaká kulisa k pivu a utopencům. Hrát v takové atmosféře je snem každého muzikanta! Mladá generace pod vedením učitele Miroslava Maška rozhodně nenasadila latku nízkou a předvedla atraktivní multižánrový repertoár, což jim umožňuje pestré nástrojové obsazení včetně dechové sekce a výrazných zpěváků. Poté se zapotil pan zvukař (před kterým tímto hluboce smekám), když se muselo vše připravit pro neméně početnou druhou partu, v níž se ještě několikrát přeskupovali lidé i nástroje. Ale stálo to za to! Drobné nedostatky v souhře byly bohatě vyváženy virtuózními výkony a společným nasazením bývalých spoluhráčů, na nichž bylo jasné znát, jak si setkání po letech užívají. A kdybych chtěl někoho jmenovat nebo vyzdvihovat jednotlivé momenty, potřeboval bych na to celý další článek.

Na závěr si ale nemohu odpustit perličku, pojící se s poněkud výstředním názvem původního orchestru. Po několika vystoupeních na akcích typu Dvořákov festivalu vzbudil kdysi Masturband i přes skvělý výkon takové pohoršení, že nakonec (po intervenci samotného Antonína Dvořáka, vnuka slavného skladatele) došlo k přejmenování souboru na méně kontroverzní Ladies and Gentlemen. Teprve pak mohly dojít plného uznání jeho muzikantské kvality a výsledkem bylo mj. i první místo v celorepublikovém kole soutěže školních orchestrů.

Každá ZUŠ je zkrátka liheň talentů a jedinečné kulturní podhoubí společnosti, tak si jich vážme!

Jan Žebrakovský

